

11.04.2025 Вих. ЛВ 25, 574

на Вх. ЛВ ____ / ____ від ____

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ 2025 РОКУ БОЖОГО

Архиєпископа Митрополита Львівського Української Греко-Католицької Церкви

Боголюбивим владикам, всесвітлим та всечесним отцям,
високопреподобним і преподобним отцям, ченцям та черницям,
дорогим та достойним мирянам Львівської Митрополії УГКЦ

*«Тоді ж увійшов і інший учень, що прибігав першим до гробниці,
- і побачив, і повірив» (Ів 20,8).*

Жінки, які близько знали Ісуса Христа й перебували у Єрусалимі, нетерпляче очікували кінця суботи, щоб піти до гробу Господа і намастити його тіло пахощами, - був бо такий звичай.

Марія Магдалина прибула вдосвіта, вона не спала вночі, думала про Ісуса, очікувала світанку і навіть, ще добре не розвиднилося, щоб спокійно зорієнтуватися й побачити гробницю, де він був похоронений, а вже була біля гробу. Світало..., коли ж прибула до гробу, мабуть, її здивувало те, що не було сторожі, яку поставили оберігати могилу, оскільки первосвященники, книжники і фарисеї боялись, щоб учні не вкрали тіла Ісуса. Бо ж до Пилата приходили архиєреї та фарисеї, пригадуючи, що Ісус наголошував, що він третього дня встане, воскресне (пор. Мт 27,63). Пилат не отягався, лиш сказав їм: «... Маєте сторожу; ідіть і забезпечте, як знаєте. Вони пішли й забезпечили гробницю: запечатали камінь, поставили сторожу» (Мт 27,65-66). І коли Марія прибула і сторожі не зустріла, то камінь був відсунутий. Вона дуже дивувалася цьому.

Тим часом сторожа побігла до архиєреїв і сповістили, що Ісус вийшов з гробу, воскрес. Старшина, порадившись дали воякам доволі грошей, щоб вони говорили скрізь усім, що Ісуса викрали вночі його учні, коли ті спали. За спляче сторожування, воякам належалася кара, можливо й смертна, але старшина сказала, що правителя вмовить, щоб нічого воякам не робити, але в такий спосіб залагодити справу (пор. Мт 28,13). Попри все, Христос воскрес і вийшов триумфально з гробниці, а ні сторожа, а ні привалений камінь чи печатки на гробі, не втримали Ісуса. Він покинув гріб, навіть, не потривоживши сторожі. Навпаки, вони побачили світло, їм явилася та осяяла їх божою радістю, якої вони не зуміли прийняти.

Учні не приймали свідчень жінок про воскресіння Христове, хоч ті й з різних сторін стверджували, що його немає в гробі, бо камінь відвалений і вхід є відчиненим. Аж нарешті, Марія «... прибуває до Симона - Петра та до другого учня, якого Ісус любив, і каже їм: Забрали Господа з гробу і невідомо де його поклали» (Ів 20,2). Учням було вже забагато, що жінки їм докучають і Симон-Петро та Іван побігли до гробниці, увійшовши, побачили

полотно, теж, окремо хустку, що обвивала голову Ісуса. Апостол Іван написав про себе, коли після Петра зайшов у гріб: «Тоді ж увійшов і інший учень, що прибіг першим до гробниці, - і побачив, і повірив» (Ів 20,8). Апостоли не були швидкі, щоб прийняти віру в те, про що їм говорили жінки, яких вони добре знали та й Ісус не один раз говорив їм, що він воскресне.?

Того ж самого дня: «... пізньої пори, коли двері, де зібралися [його] учні, були замкнені зі страху перед юдеями, - прийшов Ісус, став посередині й каже їм: Мир вам! Промовивши це, показав їм руки і ребра. Зраділи учні, побачивши Господа» (Ів 20,19-20). Ісус прийшов до своїх учнів, щоб вони його побачили та повірили у воскресіння, тоді їм стало відрядно і в такий спосіб повірили у воскресіння Христа!

Прийшов увечері, коли вони зібралися всі, промовив: мир вам; показав рани на руках і ногах, пробитий бік, щоб учні не сумнівалися, а утвердилися в правдивій вірі у його воскресіння! Ісус тоді ще звернувся до учнів й промовив: «... і я посилаю вас. Сказавши це, дихнув і каже їм: Прийміть Святого Духа. Кому відпустите гріхи - відпустяться їм; кому затримаєте - затримуються» (Ів 20,21-23).

Святий Іван Золотоустий про ці слова стверджує: «... так як я посилаю вас. Цим він підносить душі учнів і показує, що їхні слова будуть вповні достовірні, тому що вони приймуть на себе його діло» (Бесіда на Ів LXXXVI п. 3). Отже, Бог дав владу апостолам, що передана їхнім наслідникам єпископам та їхнім помічникам священникам, - людям, які мають владу від Господа. Чи вони святі? Ні, не святі, але діють владою Божою, бо так велить Господь. Тому нам слід погодитися та прийняти Господнє розпорядження. А вже сам Господь буде судити за праведність життя, єпископів та священників, й усіх інших, це він має пріоритет!

І ми теж віримо у воскресіння, читаючи написане у святій Євангелії. Ми вдячні Ісусові Христові, що він так піклувався про віру в народі, зробив усе, щоб віра у його воскресіння поширилася по усьому світові та між усіма народами!

Благаємо Ісуса Христа, щоб віра у його воскресіння зворушила усіх: дітей, дорослих і старців; військових, ув'язнених, полонених, людей влади, бідних та багатих, хворих і поранених, тих, хто в журбі перебувають, голодних і спраглих, внутрішньо переселених і біженців, увесь наш божий народ.

Благаємо воскреслого Спасителя, хай завершить найшвидше війну в Україні, щоб наш народ жив у мирі та любові з Небесним Батьком, та вірним людом на землі!

Вітаю усіх з великим святом воскресіння Христового і бажаю радості духа, непохитної надії на зміну кращого стану в Україні, благодатного спокою, довіри до Бога та миру на землі!

*Христос воскрес! Воістину воскрес!
Благословення Господнє на Вас!*

Ігор

ІГОР Возьняк
Архиєпископ Митрополит Львівський

Дано у Львові
при Архикатедральному Соборі св. Юра